U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **X. L.**, zast. JUDr. Milanem Bedrošem, advokátem, se sídlem v Brně, Pekárenská 12, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 10. 2004, č. j. 56 Az 78/2004 – 23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupci žalobkyně, JUDr. Milanu Bedrošovi, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 1075 Kč, která mu bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do 30ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 28. 6. 2004 u Krajského soudu v Brně se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2004, č. j. OAM-335/LE-PA04-PA04-2004, jímž byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Rozsudkem ze dne 4. 10. 2004, č. j. 56 Az 78/2004 – 23, Krajský soud v Brně žalobu zamítl a současně vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Dospěl k závěru, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí důvody, vyplývajícími z ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, ve znění platném pro přezkoumávanou věc, podrobně zabýval. Shodně se žalovaným i Krajský soud v Brně konstatoval, že žalobkyně opustila Čínu pouze proto, že odcházel její přítel, a neuvedla žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být v zemi původu vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) u Krajského soudu v Brně osobně dne 2. 11. 2004 kasační stížnost, jíž se domáhala zrušení napadeného rozsudku uvedeného soudu a vrácení věci k dalšímu řízení. Současně požádala o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o osvobození od soudních poplatků. Konečně pak též spojila s tímto návrhem též návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb. (soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud v Brně vyhověl žádosti stěžovatelky a usnesením ze dne 3. 11. 2004, č. j. 56 Az 78/2004 – 35, jí pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupcem advokáta JUDr. Milana Bedroše, se sídlem v Brně, Pekárenská 12.

Uvedený advokát prostřednictvím své substitutky, Mgr. S. B., sdělil Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 2. 2005, že ani prostřednictvím Policie České republiky, oblastního ředitelství služby Cizinecké a pohraniční policie v Brně, se mu nepodařilo zjistit současný pobyt žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“).

Nejvyšší správní soud se kasační stížností stěžovatelky nemohl zabývat věcně, neboť byla podána opožděně.

Ze spisu vyplývá, že napadený rozsudek Krajského soudu v Brně, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím soudu podepsaného, byl doručen do vlastních rukou stěžovatelky dne 13. 10. 2004, jak vyplývá ze záznamu na doručence od obálky, která napadený rozsudek obsahovala. Číselný záznam o datu doručení je opatřen vlastnoručním podpisem stěžovatelky.

V souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. přitom stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty pro podání kasační stížnosti byla středa dne 13. 10. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti byla středa dne 27. 10. 2004. Uvedený den se svým označením – středa – shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, t. j. středou dne 13. 10. 2004.

Vzhledem k tomu, že ze spisu vyplývá, že kasační stížnost stěžovatelky byla u Krajského soudu v Brně podána osobně dne 2. 11. 2004 (viz otisk razítka podatelny uvedeného soudu na kasační stížnosti), nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána, a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost odmítnout jako opožděně podanou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., použitého pro toto řízení podle § 120 s. ř. s.

Za situace, kdy byla kasační stížnost podána zjevně opožděně, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat, a také se nezabýval, návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Zástupci stěžovatelky, advokátu JUDr. Milanu Bedrošovi, který byl ustanoven Krajským soudem v Brně pro řízení o kasační stížnosti, náleží odměna ve výši 1075 Kč, a to za jeden úkon právní služby po 1000 Kč – převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. b/ ve spojení s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.), k níž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 75 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. 2. 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu